

OPMANDSKENDELSE

afsagt mandag den 7. oktober 2024

af fhv. højesteretspræsident Thomas Rørdam

i faglig voldgift sag FV 2023-1069

FOA – Fag og Arbejde

for

A

(advokat Jeppe Wahl-Brink)

mod

Dansk Erhverv Arbejdsgiver

for

Virksomhed 1 under konkurs

(advokatfuldmægtig Michaela Strand)

Uoverensstemmelsen

Sagen angår, om det var berettiget, at virksomheden den 22. november 2022 bortviste A fra hendes stilling som hjemmehjælper, og – hvis det ikke er tilfældet – om det ville have været sagligt at afskedige A. Der skal endvidere tages stilling til det økonomiske opgør mellem parterne, hvis bortvisningen ikke var berettiget.

Påstande

Klager, FOA – Fag og Arbejde for A, har påstået Virksomhed 1 under konkurs tilpligtet at

- 1) betale 117.762,70 kr. med sædvanlig procesrente fra de enkelte ydelsers forfaldstid og
- 2) betale 33.276,76 kr. med sædvanlig procesrente fra bortvisningsdagen.

Indklagede, Dansk Erhverv Arbejdsgiver for Virksomhed 1 under konkurs, har påstået frifindelse, subsidiært betaling af mindre beløb end påstået af klager.

Der er enighed om, at beløbet i påstand 1 svarer til løn i opsigelsesperioden, og at beløbet i påstand 2 svarer til løn i 4 uger.

Sagens behandling

Opmanden, fhv. højesteretspræsident Thomas Rørdam, traf den 26. oktober 2023 afgørelse om, at sagen skulle behandles sammen med sagerne FV 2023-1117, FV 2023-1118, FV 2023-1119 og FV 2023-1120.

Den mundtlige forhandling af de fem sager fandt sted den 10. juni og den 24. september 2024 hos Dansk Arbejdsgiverforening.

Sidedommerne for klageren var advokat Tine Marie Andersen og advokat Mumme Thing.

Sidedommerne for indklagede var advokat Tina Munch og advokatfuldmægtig Anne Skarequist.

Der blev i relation til A's sag afgivet forklaringer af A, B, C, D, E, F og G.

Votering fandt sted den 4. oktober 2024 hos FOA – Fag og Arbejde. Efter aftale mellem parterne og sidedommerne deltog alene opmanden og sidedommerne Mumme Thing og Anne Skarequist i voteringen. Der var ikke flertal for et resultat blandt sidedommerne. Afgørelsen er derfor truffet af opmanden.

Virksomhed 1 blev erklæret konkurs ved dekret afsagt den 30. august 2024. Dansk Erhverv har den 18. september 2024 oplyst, at boet ikke ønsker at indtræde i sagen.

Sagsfremstilling

A blev den 9. februar 2021 ansat hos Virksomhed 1 som hjemmehjælper med tiltræden den 1. marts 2021.

Den 10. november 2022 skrev G, Virksomhed 1, til A:

”Vi har erfaret, at du driver virksomhed ved navn Virksomhed 2... under samme branchekode som Virksomhed 1.

I og med, at du er ansat i Virksomhed 1, kan vi selvfølgelig ikke acceptere, at du driver anden erhvervmæssig virksomhed – og slet ikke en direkte konkurrerende virksomhed til Virksomhed 1, herunder ved at levere hjemmehjælp til Kommune 1, ligesom din hjemmeside vidner om, at du har kopieret Virksomhed 1’s forretningsmodel 1-1 og samtidig har du fisket Virksomhed 1’s virksomhed chef lige under ledelsen, B, hvilket er en klar overtrædelse af den ansættelsesretlige loyalitetspligt overfor os som din arbejdsgiver.

Alle ovenstående forhold, udgør derfor en meget grov og væsentlig misligholdelse af dit ansættelsesforhold i Virksomhed 1, hvorfor nærværende skrivelse, er en meget alvorlig advarsel om at bringe din virksomhed i Virksomhed 2 til ophør pr. omgående.

Du bedes derfor foranledige, at virksomhed 2 lukker pr. omgående, hjemmesiden nedtages og, at virksomheden derfor samtidig ophører i Erhvervsstyrelsen, hvilket du bedes fremsætte dokumentation på inden fredag den 18. november 2022.

Manglende efterlevelse heraf, vil resultere i en bortvisning fra Virksomhed 1. ...”.

Den 22. november 2022 blev A bortvist. Af bortvisningsbrevet, som er underskrevet af G, fremgår:

”Under henvisning til brev af 10. november 2022, hvor vi bad dig om at bringe din konkurrerende virksomhed til ophør, hvilket ikke er sket, ligesom at H fra FOA ved mail af gårds dato den 21. november 2022 har bebudet at dette ej heller vil ske, skal vi hermed bekræfte, at din ansættelse som hjemmehjælper ophæves hos Virksomhed 1 med øjeblikkelig virkning. Dette er altså følgerig ensbetydende med, at du nu er bortvist fra virksomheden per dags dato.

Din bortvisning er altså forårsaget af, at du har handlet groft illoyalt ved at lave en direkte konkurrerende virksomhed til Virksomhed 1, herunder ved også at levere hjemmehjælp til Kommune 1, ligesom din hjemmeside vidner om, at du har kopieret Virksomhed 1’s forretningsmodel 1-1 og samtidig har du fisket Virksomhed 1’s virksomhedschef lige under ledelsen, B, hvilket er en meget klar overtrædelse af den ansættelsesretlige loyalitetspligt overfor os som din arbejdsgiver. Herudover er du udeblevet fra trivelsamtale den 31. oktober 2022, ligesom du har arbejdet for Virksomhed 2, imens du har været syg hos os, hvilket vi har dokumentation for, selvom at H fra FOA har skrevet det modsatte.

Alle ovenstående forhold, udgør derfor en meget grov og væsentlig misligholdelse af dit ansættelsesforhold i Virksomhed 1.
...”.

Af klagers sammenfattende processkrift af 4. juni 2024 fremgår bl.a. vedrørende spørgsmålet om modregning i indtjening ved arbejde i egen virksomhed:

”Som svar på indklagedes opfordring ... har klager indhentet omsætningsoplysninger fra Virksomhed 2's revisor ... Det fremgår heraf, at omsætningen i Virksomhed 2 i perioden 1. september til 31. december 2022 var på samlet 425.665 kr. ekskl. moms. Dette svarer til et månedligt gennemsnit på 106.416 kr. En stor del af denne omsætning (cirka 75%) kom fra indklagede. I samme periode var lønomkostningerne på 368.215 kr. Til sammenligning var omsætningen i Virksomhed 2 i perioden fra 1. januar til 28. februar 2023 149.687 kr. ekskl. moms. Dette svarer til et månedligt gennemsnit på 74.844 kr. I samme periode var lønomkostningerne 136.791 kr.

Virksomhed 2 havde således en gennemsnitligt lavere omsætning i januar februar 2023, end i september til december 2022.”

Der er enighed om, at ansættelsesforholdet er omfattet af den dagældende fritvalgsoverenskomst, og at spørgsmålet om godtgørelse for usaglig afskedigelse skal afgøres efter hovedaftalens § 4 og Afskedigelsesnævnets praksis.

Forklaringer

A har forklaret bl.a., hun blev ansat hos Virksomhed 1 som ufaglært hjemmehjælper den 1. marts 2021.

Sideløbende med ansættelsen hos Virksomhed 1, hvor hun arbejdede som aftenvagter, etablerede hun i januar 2022 egen virksomhed, Virksomhed 2. Virksomheden leverer vikarydelser på social- og sundhedsområdet. Virksomhed 1 havde et stort forbrug af vikarydelser, og hun tænkte, at hun kunne gøre det bedre end de vikarbureauer, Virksomhed 1 benyttede. I starten var der ikke drift i hendes virksomhed. Hun markedsførte sig ved at udsende mails og ringe til kommuner. Det førte til, at der i maj 2022 blev etableret et samarbejde med Kommune 1. Inden samarbejdet blev etableret, orienterede hun Virksomhed 1. F var interesseret i, at Virksomhed 1 kunne bruge hendes virksomhed, og der blev i maj eller juni 2022 afholdt et møde om et samarbejde med Virksomhed 1. I mødet deltog hun selv, B, D og F. Hun fortalte om sin virksomhed, og at der kunne leveres sygeplejersker, social- og sundhedsassistenter og social- og sundhedshjælpere som vikarer. Det var efter hendes opfattelse klart for F, at der var tale om hendes virksomhed og ikke f.eks. hendes brors, og hun sendte skriftligt materiale, herunder tiltrædelsesoverenskomst af 1. februar 2022 mellem Virksomhed 2 og FOA, til F, hvoraf det fremgik, at hun var ejer og direktør. F gav udtryk for, at han synes, at det var flot, at hun som enlig mor havde overkommet at etablere et vikarbureau. Han var optaget af, at dette ikke skulle føre til, at hun opsagde sin stilling hos Virksomhed 1. Efter mødet kom der et samarbejde i stand mellem Virksomhed 2 og Virksomhed 1, således at Virksomhed 2 jævnligt leverede vikarydelser til Virksomhed 1. På et tidspunkt meddelte F, at Virksomhed 1 ikke længere skulle bruge Virksomhed 2, da dette bureau opkrævede 5 kr. mere i timen end de andre vikarbureauer, som Virksomhed 1 anvendte. Det førte til, at Virksomhed 2 reducerede sin takst, hvorefter samarbejdet fortsatte.

Hun har aldrig før advarslen af 10. november 2022 hørt så meget som antydninger af, at Virksomhed 1 opfattede Virksomhed 2 som en konkurrerende virksomhed. Hun mener heller ikke selv, at der var tale om konkurrerende virksomhed, da Virksomhed 2 udelukkende leverede vikarydelser. Virksomhed 2 leverede også vikarydelser til Kommune 1, som havde sin egen hjemmepleje. Virksomhed 1 var Virksomhed 2's største kunde og genererede ca. 70% af virksomhedens omsætning. Hun havde i regi af Virksomhed 2 i starten, da der kom drift, tilknyttet 55-60 vikarer, senere flere. Hun har aldrig selv udført vikaropgaver i regi af Virksomhed 2. Med hensyn til en SMS med teksten "A tager selv vagten i dag, da vi ik kan sikre samme medarbejder i dag og i weekenden", var situationen den, at hun udførte opgaven som ansat hos Virksomhed 1 og ikke som vikar udsendt af Virksomhed 2.

Med hensyn til Virksomhed 2's ansættelse af B skete den først, efter at B havde opsagt sin stilling hos Virksomhed 1. Der var slet ikke kontakt mellem dem om ansættelse før opsigelsen. Det var B, der henvendte sig til hende om ansættelse hos Virksomhed 2. Ansættelsen blev ikke hemmeligholdt for Virksomhed 1, og den blev nævnt ved B's afskedsreception hos Virksomhed 1.

Hun har kun haft lidt sygefravær under ansættelsen hos Virksomhed 1. Hun var sygemeldt med Corona smitte i højst en uge og har derudover haft samlet mindre end en uges sygefravær. Hun udførte ikke arbejde for Virksomhed 2, mens hun var sygemeldt hos Virksomhed 1. Hun kan dog ikke udelukke, at hun under sygefravær kan have sendt fakturaer eller rykkere i regi af Virksomhed 2. Under sygefravær hjalp hendes søster og hendes bror med at passe arbejdet i Virksomhed 2. Forevist eksempel på betalingsrykker fra Virksomhed 2 til Virksomhed 1, som afsluttes med teksten "Med venlig hilsen A Virksomhed 2", forklarede hun, at der ikke nødvendigvis er tale om, at rykkeren er sendt af hende selv. Det er en automatisk genereret afsenderbetegnelse med hendes navn.

Hun modtog ikke besked om indkaldelsen til trivselssamtale den 31. oktober 2022. Indkaldelsen blev sendt pr. SMS til et telefonnummer, som ikke længere var i brug.

Hun kunne ikke i den periode, der svarer til opsigelsesperioden, have tjent mere i Virksomhed 2, end hun plejede.

B har forklaret bl.a., at Virksomhed 1 begyndte at købe Virksomhed 2's vikarydelser efter det møde i maj eller juni 2022, som A har forklaret om. På mødet ville Virksomhed 1 sikre sig, at Virksomhed 2 rådede over vikarer i tilstrækkeligt antal og med de fornødne kvalifikationer. Virksomhed 1 brugte ofte vikarbureauer for at kunne opfylde sine forpligtelser. Efter hendes opfattelse drev Virksomhed 2 ikke konkurrerende virksomhed til Virksomhed 1, og F har heller ikke over for hende givet udtryk for, at der var tale om konkurrerende virksomhed. Hans bekymring på mødet var, om A ville opsi sin stilling hos Virksomhed 1. Da samarbejdet med Virksomhed 2 blev indledt, brugte Virksomhed 1 også andre vikarbureauer. Der var lavet kontrakter mellem Virksomhed 1 og vikarbureauerne, således at vilkårene lå fast, når en vikar fra et af bureauerne blev anvendt. Når der var brug for at trække på en vikar, blev opgaven lagt ud til alle de bureauer, som Virksomhed 1 havde samarbejde med, og det bureau, som først bød ind på opgaven, fik den. På et tidspunkt var der en diskussion i Virksomhed 1 om fortsat brug af Virksomhed 2, da dette bureau var 5 kr. dyrere i timen end de andre bureauer, som Virksomhed 1 samarbejdede med. Problemet blev løst ved at Virksomhed 2 reducerede sine priser, og samarbejdet fortsatte herefter.

Hun opsagde sin stilling hos Virksomhed 1, da hun synes, at det efterhånden blev for broget, hvad der foregik i virksomheden. Hun opsagde sin stilling med forlænget varsel – 3 måneder – så Virksomhed 1 havde god tid til at finde hendes afløser. Hun henvendte sig selv til A om ansættelse hos Virksomhed 2. Aftalen om ansættelse blev indgået, lige før hun fratrådte sin stilling hos Virksomhed 1 med udgangen af september 2022. Det blev nævnt under hendes afskedsreception, som blev afholdt ca. en uge, før hun fratrådte, at hun skulle arbejde i Virksomhed 2. Hun var ansat i Virksomhed 2 i ca. ½ år.

C har forklaret bl.a., at hun er uddannet social- og sundhedsassistent. Hun blev ansat i Virksomhed 1 i december 2019 og fratrådte i sommeren 2022, hvor hun blev opsagt. Hun var souschef i virksomheden og B's højre hånd. Hun var bekendt med, at A havde oprettet vikarbureauet Virksomhed 2, og at der var en aftale med F om, at Virksomhed 1 kunne bruge bureauet, når der var behov for vikarer. Virksomhed 1 brugte, efter at samarbejdet med Virksomhed 2 blev indledt, to vikarbureauer inkl. Virksomhed 2. Når der var brug for en vikar, blev opgaven lagt ud, og det bureau, som først meldte sig, fik opgaven. Inden en vikaropgave blev lagt ud, prøvede man hos Virksomhed 1 at løse problemet internt for på den måde at begrænse brugen af vikarer, men brug af vikarer kunne ikke undgås. Hun er enig med A og B i, at Virksomhed 2 ikke drev konkurrerende virksomhed til Virksomhed 1.

D har forklaret bl.a., at hun er veninde med A. Hun har undertiden hjulpet til i Virksomhed 2. Hun fik ikke betaling herfor. Hun deltog i det møde, der blev afholdt i maj eller juni 2022 om etablering af samarbejde mellem Virksomhed 2 og Virksomhed 1. Mødet førte til, at der blev indledt et samarbejde. A gav ikke på mødet udtryk for, at Virksomhed 2 drev konkurrerende virksomhed til Virksomhed 1. Det blev ikke på mødet nævnt, at A's bror skulle stå for Virksomhed 2. Hun kan ikke forstå, hvordan F kan have fået det indtryk.

E har forklaret bl.a., at hun er søster til A. Hun arbejder som social- og sundhedsassistent i Kommune 2. Hun har undertiden hjulpet til i Virksomhed 2, når der har været behov for det, f.eks. i forbindelse med sygdom. Det drejer sig nok om 2-3 gange. Hun fik ikke betaling herfor. Hendes bror har også undertiden hjulpet til.

F har forklaret bl.a., at han etablerede Virksomhed 1 i 2008. Virksomheden leverede hjemmeplejeydelser til kommuner. Der var rammeaftaler med de kommuner, som virksomheden leverede ydelser til, og aftalerne løb typisk over 4-6 år. Der var i 2022 ca. 150 ansatte i virksomheden, som servicerede ca. 900 borgere.

På et tidspunkt opsagde Virksomhed 1's daglige leder B sin stilling for at blive ansat hos Virksomhed 2. Hun orienterede ham om ansættelsen hos Virksomhed 2, inden hun fratrådte. Det er ikke korrekt, at B fratrådte med forlænget opsigelsesvarsel, men hun havde noget ferie, der skulle afholdes.

Engang i foråret 2022 bad B ham om at tage et møde med A om levering af vikarydelser fra Virksomhed 2 til Virksomhed 1. Han var i starten tøvende, da det var hans holdning, at Virksomhed 1 som udgangspunkt ikke burde bruge vikarer. Inden ansættelsen af B som daglig leder havde Virksomhed 1 kun i begrænset omfang brugt vikarer. Brug af vikarer er problematisk for borgerne, da vikarer ikke kender gældende handleplaner mv. På det møde, der blev afholdt, fik han indtrykket af, at det var A og hendes bror, der stod for Virksomhed 2, og han forventede, at Virksomhed 1's behov for vikarydelser ville være et par ydelser om ugen. Efter at samarbejdet mellem Virksomhed 2 og Virksomhed 1 blev indledt, viste det sig, at det blev til 5-10 ydelser om ugen. Det var B, som tog

sig af bestillinger af vikarydelser til Virksomhed 1. Virksomhed 1 brugte også et andet vikarbureau, som var billigere. Det drøftede han med B, men hun blev ved med at bruge Virksomhed 2. Han mindes ikke, at Virksomhed 2 satte sine priser ned. Han har mistanke om, at B ved den omfattende brug af Virksomhed 2 gødede jorden for en senere ansættelse hos denne virksomhed. Hun var mentalt fraværende i den sidste del af ansættelsen hos Virksomhed 1.

Han fandt efterhånden ud af, at Virksomhed 2 ikke var et lille firma, der blev bestyret af A og hendes bror, men en stor virksomhed med måske 45 tilknyttede vikarer. Han fandt også ud af, at A på et tidspunkt havde kontaktet Kommune 3 med henblik på et samarbejde, der ville være konkurrerende i forhold til Virksomhed 1 (levering af hjemmeplejeydelser), og at Virksomhed 2 på sin hjemmeside reklamerede med at have Kommune 3 som kunde, hvilket ikke var rigtigt, da Kommune 3 var Virksomhed 1's kunde.

Mens A var sygemeldt hos Virksomhed 1, sendte hun sig selv af sted som vikar i regi af Virksomhed 2. Det er der fakturaer, der viser.

G har forklaret bl.a., at han blev ansat i Virksomhed 1 i oktober 2022 som daglig leder. Han overtog B's funktion.

Selve det forhold, at A drev virksomheden 2 var et problem for Virksomhed 1, hvilket er baggrunden for advarslen og bortvisningen.

A havde en del sygefravær.

Parternes argumenter

Parternes argumenter er i fornødent omfang indarbejdet i opmandens begrundelse.

Opmandens begrundelse og resultat

Til støtte for, at bortvisningen af A var berettiget, har indklagede anført:

”Den vikarvirksomhed, klager startede i starten af 2022, var på tidspunktet for bortvisningen nået til et punkt, hvor det reelt må anses som direkte konkurrerende virksomhed, idet begge virksomheder leverede hjemmeplejeydelser til de samme borgere i samme kommuner. Selv hvis det lægges til grund, at klagers og indklagedes virksomhed ikke er i direkte konkurrence med hinanden, gøres det gældende, at der, for at der er tale om konkurrerende virksomhed, ikke findes et krav om, at de skal være i direkte konkurrence. Aktiviteter, der kan medføre, at indklagede mister indtægter, anses for konkurrerende virksomhed, uanset om indklagede har lidt tab. ... indklagede har på intet tidspunkt givet tilladelse til, at klager kunne udføre selvstændig vikarvirksomhed, i det omfang det viste sig i sidste halvdel af 2022. ... Klager var under hendes sygemeldinger hos indklagede i stand til at udføre arbejde for sin selvstændige virksomhed, idet hun blandt andet fremsendte fakturaer for leverede vikarer, sendte mails og passede vagttelefon i perioden, hvorfor det må lægges til grund, at hun reelt ikke var uarbejdsdygtig. Tværtimod understøtter hendes stigende antal sygeperioder hen over efteråret 2022, at omfanget af klagers arbejde i hendes selvstændige virksomhed var medvirkende årsag til sygemeldingerne hos indklagede.”

Såfremt bortvisningen ikke findes berettiget, har indklagede gjort gældende, at A ikke skal have medhold i påstand 2, da hun sagligt kunne have være afskediget.

I advarselsbrevet af 10. november 2022 pålagde Virksomhed 1 A straks at bringe sin virksomhed 2 til ophør og herunder nedtage Virksomhed 2's hjemmeside og afmelde virksomheden i Erhvervsstyrelsen. Virksomhed 1 henviste som begrundelse herfor til, at der var tale om direkte konkurrerende virksomhed i forhold til Virksomhed 1, herunder ved at levere hjemmehjælp til Kommune 1 og ved på hjemmesiden at have kopieret Virksomhed 1's forretningsmodel 1 - 1.

I bortvisningsbrevet af 22. november 2022 blev der for så vidt angår Virksomhed 2 henvist til, at A efter advarslen undlod at bringe virksomheden til ophør.

Efter bevisførelsen lægger jeg til grund, at A oprettede vikarvirksomheden 2 i januar 2022, og at der i maj eller juni 2022 blev afholdt et møde mellem blandt andre A, B og F om etablering af et samarbejde mellem Virksomhed 2 og Virksomhed 1 med henblik på Virksomhed 1's køb af vikarydelser af Virksomhed 2. Mødet førte til, at F godkendte, at Virksomhed 1 købte vikarydelser af Virksomhed 2, hvilket herefter med F's viden skete løbende indtil advarslen af 10. november 2022. Virksomhed 1 var i perioden Virksomhed 2's største kunde, men Virksomhed 2 leverede også vikarydelser til Kommune 1, som havde sin egen hjemmepleje. Jeg lægger efter A's forklaring til grund, at F var orienteret om Virksomhed 2's levering af vikarydelser til Kommune 1. Jeg lægger endvidere til grund, at Virksomhed 2 udelukkende solgte vikarydelser, og at Virksomhed 1 ikke solgte vikarydelser.

Virksomhed 1 har efter det anførte været indforstået med, at A sideløbende med sin ansættelse hos Virksomhed 1 drev virksomheden 2, og jeg finder derfor, at Virksomhed 1 som udgangspunkt ikke var berettiget til som sket i advarslen af 10. november 2022 at forlange, at A ophørte med at drive virksomheden.

Det kan ikke føre til en fravigelse af udgangspunktet, at Virksomhed 2 muligt efterhånden solgte væsentligt flere vikarydelser til Virksomhed 1 end hvad der var situationen, da samarbejdet med Virksomhed 1 blev indledt. Jeg bemærker i den forbindelse, at det til enhver tid stod Virksomhed 1 frit for uden varsel at ophøre med at købe vikarydelser af Virksomhed 2, og der er efter bevisførelsen ikke grundlag for at antage, at Virksomhed 2's salg af vikarydelser til andre end Virksomhed 1 havde eller fik en karakter eller et omfang, som gjorde, at Virksomhed 1 havde en berettiget interesse i at kunne kræve fortsat salg bragt til ophør.

Jeg finder endvidere efter bevisførelsen ikke grundlag for at antage, at A har arbejdet i Virksomhed 2, mens hun var sygemeldt hos Virksomhed 1, måske bortset fra ekspedition af fakturaer og rykkere.

Herefter finder jeg, at bortvisningen ikke var berettiget, og jeg finder endvidere, at det heller ikke ville have været sagligt at afskedige A.

Jeg tager derfor klagers påstand 1 til følge, idet jeg bemærker, at jeg ikke finder grundlag for at fastslå, at der i påstandsbøbet skal ske fradrag for indtægter fra Virksomhed 2 i opsigelsesperioden. Jeg lægger vægt på, at A drev virksomheden også under ansættelsen hos Virksomhed 1, og at Virksomhed 2 som følge af tabet af Virksomhed 1 som kunde efter bortvisningen havde en lavere omsætning i opsigelsesperioden end normalt.

Jeg tager klagers påstand 2 til følge med 17.000 kr. som nedenfor bestemt, idet jeg bemærker, at indklagede ikke har anfægtet rentepåstanden.

Thi bestemmes

Virksomhed 1 under konkurs skal inden 14 dage til FOA – Fag og Arbejde for A betale 117.762,70 kr. med sædvanlig procesrente fra de enkelte ydelsers forfaldstid og 17.000,00 kr. med sædvanlig procesrente fra bortvisningsdagen.

Parterne skal betale egne sagsomkostninger og skal hver betale halvdelen af opmandens honorar.

Thomas Rørdam